

Artūras Pučkovas: Pasidalinsiu pamąstymais apie Jėzaus vaikystę. Biblijoje mažai rašoma apie šį Jo gyvenimo periodą. Luko 2,39-52: „*Atlikę visa, ko reikalavo Viešpaties Įstatymas, jie sugrįžo į Galilėją, į savo miestą Nazaretą. Vaikelis augo, stiprėjo dvasia, buvo pilnas išminties, ir Dievo malonė buvo su Juo. Jo tėvai kasmet eidavo į Jeruzalę švęsti Paschos. Kai Jėzui sukako dvylika metų, šventės papročiu jie nuvyko į Jeruzalę. Pasibaigus šventės dienoms ir jiems grįžtant atgal, vaikas Jėzus pasiliko Jeruzalėje, bet Juozapas ir Jo motina to nepastebėjo. Manydami Jį esant keleivių būryje, jie, nuėję dienos kelią, pradėjo ieškoti Jo tarp giminių ir pažįstamų. Nesuradę grįžo Jo beieškodami į Jeruzalę. Pagaliau po trijų dienų rado Jį šventykloje, sėdintį tarp mokytojų, besiklausantį jų ir juos beklausinėjantį.*

Visi, kurie Jį girdėjo, stebėjosi Jo išmanymu ir atsakymais. Pamatę Jį, jie labai nustebo, ir Jo motina Jam tarė: „Vaikeli, kodėl mums taip padarei? Štai Tavo tėvas ir aš sielvartaudami ieškojome Tavęs“. Jis atsakė: „Kam gi manęs ieškojote? Argi nežinote, kad man reikia būti savo Tėvo reikaluose?“ Bet jie nesuprato Jo pasakytų žodžių. Jis iškeliavo su jais ir grįžo į Nazaretą; ir buvo jiems klusnus. Jo motina laikė visus tuos žodžius savo širdyje. O Jėzus augo išmintimi, metais ir malone Dievo ir žmonių akyse

“

Trumpai pasimelskime: Brangus Dieve, dėkojame už Tavo žodį, kurį girdėjome. Trokštame jį suprasti, kad Tavo žodis pasiliktų mūsų širdyse, ką darė Marija. Trokštame gerai įsiminti Tavo žodį, o svarbiausia – pritaikyti savo gyvenime. Apšviesk mus ir padėk suprasti tiesas, kurios slypi Tavo žodyje. Padėk man, netobulam Tavo tarnui, pagal čia esančių tau brangių žmonių poreikius, perteikti Tavo Žodį, kad Jis statydintų, keistų ir darytų kiekvieną panašų į Tavo Sūnų Jėzų Kristų. Mes prašome Tavo pagalbos, kad keistum mūsų širdis ir gyvenimus Jo vardu. Amen.

Kada perskaitėte šią ištrauką apie Jėzų, kas pasikartoja? Šioje ištraukoje du kartus pasikartoja žodis „augo“. Tai reiškia, kad Jėzus augo, nors Jis atėjo į šį pasaulį ir buvo pradėtas Marijos iščiose antgamtiniu būdu, bet gimė kaip žmogus, augo kaip žmogus. Jėzus savo gyvenime patyrė daug dalykų, kuriuos ir mes patiriame.

40 eilutėje sakoma: „Vaikelis augo“. Tai reiškia įprastą augimą. 52 eilutėje sakoma: „O Jėzus augo“. Žodžio „augo“ tikslesnis vertimas būtų: „progresavo“, „judėjo į priekį“. Šiandien noriu atkreipti jūsų dėmesį į 52 eilutę: „*O Jėzus augo išmintimi, metais ir malone Dievo ir žmonių akyse*“. Kaip Jėzus augo? Jis augo išmintimi, augo metais arba šis žodis gali reikšti „augo ūgiu“. Jis augo malone Dievo akyse. Ktvirtas dalykas – Jėzus augo malone žmonių akyse.

Jeigu Jėzus augo, progresavo, o Jis yra sektinas pavyzdys, tai ar mums taip pat nereikėtų augti? Jūs galite sakyti: „Aš jau esu suaugęs. Nebegaliu daugiau augti.“ Tiesa yra tokia, jog mūsų gyvenime augimas, progresavimas, tobulėjimas niekada neturėtų sustoti. Ką vienoj ar kitoj srity būtų pasiekęs: ar mokykloje, ar profesinėje veikloje, ar Dievo išmintyje, Dievas norėtų, jog tu niekada nesustotum ir augtum. Biblijoje pilna paraginimų, kad Jo žmonės augtų ir ne tik dvasiškai. Kartais mes galvojame, kad yra svarbu augti tik dvasiškai. Matome, kad Jėzus vystėsi, augo visaverčiai. Ar žinote, kodėl Jėzų dvylikos metų pirmą kartą tėvai pasiėmė į šventę Jeruzalėje? Kas galite paaiškinti kodėl? Todėl, kad trylikos metų berniukas žydu visuomenėje buvo priimamas kaip suaugęs vyras. Jo atsakomybės buvo kaip suaugusio vyro. Trylikos metų berniukas galėjo vesti. Pradžioje dažniausiai gyvendavo su tėvais. Todėl dvylikos metų jį atsivesdavo į Dievo garbinimo vietą, kad matytų, kaip tai daroma. Nuo trylikos metų jis jau buvo prieš Dievą tiesiogiai atsakingas už savo nuodėmes ir poelgius.

1. Augo išmintimi.

Dievo žmonės, pasakykit, kas yra išmintis? Atsakymai: „Dievo baimė“. Geras ir teisingas atsakymas. Tikslus ir teologinis. Ar jūsų pastoriai neužduoda klausimų? Aš klausinėju visą salę. Atsakymai: „Išmintis yra protingai elgtis“, „Protingai gyventi“.

Galiu jums priminti, kad apie išmintį daug rašoma „Patarlių knygoje“. Žodis „išmintis“ turi daug sinonimų. Vienas iš jų – „žinojimas“, „pažinimas“. Išmintis yra žinojimas, supratimas, kai aš sugebu tas žinias naudingai pritaikyti, kai jas pritaikau savo ir kitų žmonių gerovei. Vieni žmonės gali būti gabūs vienoje srity, kiti – kitoje srityje. Dažnai būna taip, jog geras automobilių mechanikas smarkiai geria. Jis geras vienoje srityje, bet kitoje nesugeba susitvarkyti. Kitas gali būti gabus kažkokioje srityje, bet nesugeba tvarkyti savo finansų.

Dievo baimė suriša visą įmanomą Dievo išmintį į vieną visumą. Dievas nori, kad žmogus būtų ne tik vienoje srityje geras specialistas, bet kad būtų visapusiškai išmintingas žmogus.

Ir tarp tikinčiųjų vienas gali būti išmintingas vienoje srityje, o kitas – kitoje. Dievas nori, kad tikintieji būtų išmintingi visapusiškai. Kad tokiu taptų, jam reikalinga Dievo baimė. Jam reikalingas suvokimas, kad virš jo yra Visagalis Dievas, kuris viską stebi, viską kontroliuoja. Net jei žmogus yra žmogiškai išmintingas, bet nebijo Dievo, netiki Dievu ir neleidžia Jam veikti savo gyvenime, tai jo išmintis yra tuščia. Jeigu žmogus pasako: „Nėra Dievo“, tai Biblijoje tokie

žmonės vadinami kvailiais.

Kaune neseniai policija su įkalčiais pagavo jaunuolius, kurie pavogė automobilį. Jie ardė tą automobilį vieno jaunuolio kieme. Dabar jie sės į kalėjimą. Jaunimas gundomas greitai praturtėti. Jie nebijojo Dievo ir buvo pagauti po kelių valandų, kai įvykdė nusikaltimą. Jie gerai supranta apie automobilius, bet neturi išminties.

Kaip aš ir tu galime augti išmintimi? Klausau jūsų. Atsakymas: „Studijuoti Dievo žodį ir panaudoti Jo tiesas savo gyvenime.“ Kokie dar bus pasiūlymai? Atsakymas: „Pasimokyti iš kitų klaidų“. Teisingai. Aš neatsitiktinai papasakoju apie tuos automobilio vagis. Ne visus vagis pagauna. Mūsų vienam brangiam broliui Kazimierui, bažnyčios diakonui, pavogė prieš savaitę autobusėlį. Jis jį nusipirko padėvėta, susiremontavo. Jo visa šeima tarnauja Dievui. Nedorėliai pavogė. Nuskriaudė visą bažnyčią, nes brolis po pamaldų senutes parveždavo į namus. Dievas palaimina tuos, kurie elgiasi teisingai ir nubaudžia tuos, kurie nedorai elgiasi.

Galime tobulėt siekdami žinių. Žinių siekimas, ir ne vien tik dvasinėje plotmėje, yra kelias į tobulėjimą. Mokykla yra žydų ir krikščionių išradimas. Tėvai ateidavo garbinti Dievą, o vaikai būdavo mokomi Dievo žodžio. Jie mintinai mokėdavo 5-6 knygas. Dažnai pirmas penkias Senojo Testamento knygas ir „Patarlių knygą“. Juos mokydavo skaityti ir rašyti, skaičiuoti. Tai darė žydai, ko nedarė kitos tautos. Jie suprato, kad vaiką reikia lavinti nuo mažų dienų. Ir ne tik Dievo žodžio pažinime, bet ir kituose būtinuose dalykuose. Vėliau tą patį darė ir krikščionių bažnyčios. Visi suprato, kad mokytas žmogus prasmingiau nugyvens gyvenimą nei beraštis, juodadarbis. Siekite žinių, tobulinkite save.

Vakar buvom konferencijoje susitikę su Vaikų krikščioniškos ugdymo draugijos vadovu, kuris yra vokiečių. Jis daug metų tarnavo pastoriumi. Pasakė prasmingą pamokslą. Mes kalbėjome ir jis paklausė: „Kaip tu išmokai anglų kalbą?“ Jis pasakė: „Pati populiariausia pasaulyje kalba yra daryta anglų kalba, kuria šneka beveik visas pasaulis.“ Mokykloje aš mokiausi vokiečių kalbą. Gal kai kurie prisimenate Vytautą Cibą, kuris prisidėjo prie „Gerosios Naujienos“ bendruomenės atsiradimo? Jis visiems sakė: „Mokykitės anglų kalbą.“ Aš galvojau: „Mokiausi vokiečių kalbą, o dabar dar ir anglų kalbą reikės mokytis. Tarimas toks sudėtingas.“ Vytautas Cibas vis kartojo: „Mokykitės anglų kalbą. Jums bus labai naudinga.“ Tada vertėjų daug nebuvo. Atvažiavo svečiai iš užsienio, o tu negali su jais susikalbėti. Tada pradėjau melstis: „Dieve, jeigu Tu nori, kad kalbėčiau angliškai, padėk ją išmokti.“ Lankiau anglų kalbos kursus. Po to Biblijos Institute klausiausi paskaitų, kurios vyko anglų kalba. Dėstytojų žmonos po paskaitų mums dar padėdavo. Ir aš išmokau skaityti, klausyti, galiu išversti. Kalbu ne taip gerai, bet aš išmokau anglų kalbą. Dabar galiu anglų kalba skaityti knygas, galiu susikalbėti, laužyta anglų kalba galiu pamokslauti. Išsiplėtė mano galimybės, kai išmokau anglų kalbą. Ir vairuoti automobilį išmokau

jau būdamas pagyvenęs. Tai labai žemiški ir praktiški dalykai. Jie pasitarnauja ir galiu augti išmintimi.

Nekartokite svetimų klaidų. Pasimokykite iš tokio žmogaus. Skaitydami Bibliją, randame, kad kažkam baigėsi blogai. Kasdieniniame gyvenime matome, kad kažkam, kas netinkamai elgėsi, baigėsi blogai, todėl aš to dalyko nedarysiu. Aš jau aštuoniolika metų esu pastorius ir labai liūdna matyti, kai atsiranda tikinčiųjų, kurie sako: „Neisiu į bažnyčią sekmadienį, nes pastorius man nieko naujo nepasakys. Aš jau viską žinau.“ Man džiugu, kad jūs šiandien pasirinkote čia ateiti. Po kurio laiko jie nustoja lankę bažnyčią. Man būna džiugu, kai po kelių metų juos sutinku, o tie žmonės prisipažįsta: „Mes padarėme klaidą.“ Jiems reikia grįžti prie Viešpaties ir grįžti į bendruomenę. Kai kurie grįžta su ašaromis ir prašo, kad juos priimtų. kažkas pasakęs, kad mokytis iš svetimų klaidų yra pigiausias mokymosi būdas. Jis nieko nekainuoja.

Augti išmintimi be Dievo žodžio, be bendravimo su Dievu yra neįmanoma. Jeigu turi žinojimą, supratimą, bet neturi išminties, tai prašyk pas Dievą, kuris yra visos išminties šaltinis ir Jis duos tau išminties. Tuomet galėsi tą žinojimą pritaikyti savo gyvenime. Apie tai rašoma „Patarlių knygoje“, rašoma „Jokūbo laiške“. Kartais paprastuose dalykuose reikia Dievo išminties. Turiu automobilį. Reikėjo pasikeisti padangas. Naujas pirkti brangu, nes neturiu labai daug pinigų. Dievas toks geras, kad parodė man išeitį. Prie mano namų privažiavo vienas protingas verslininkas, kuris yra mūsų bendruomenės narys. Jis labai praktiškas žmogus. Klausiu: „Iš kur važiuoji?“ Jis sako: „Buvau turguje. Nusipirkau padangas.“ Klausiu: „Kokias padangas pirkei?“ Atidarė bagažinę ir parodė. „Kokybės ir kainos santykis geras.“ Nuvažiavau ir aš į tą pačią vietą ir nusipirkau naujas padangas. Dievas tiesiog privedė prie pat ir parodė, kad čia yra optimaliausias sprendimas.

Man labai sunku išsirinkti, kai ką nors perku. Esu svyruojantis. Džiaugiuosi, kad Dievas mums atsako net tuomet, kai sprendžiame buitines problemas. Vienas iš Dievo vardų yra Nuostabusis patarėjas. Jis pataria. Jeigu tau trūksta išminties, drąsiai prašyk Dievo pagalbos. Jis tau padės. Kartais atves žmogų, kuris tau parodys tai, kas geriausia.

Psalmių 119, 98-104: *„Isakymai Tavo padarė mane protingesnį už mano priešus, nes jie visuomet su manimi. Daugiau suprantu už visus savo mokytojus, nes mąstau apie Tavo liudijimus. Daugiau išmanau už senius, nes laikausi Tavo potvarkių. Nuo bet kokio pikto kelio susilaikau, nes klausau Tavo žodžio. Nuo Tavo sprendimų nenukrypau, nes Tu mokai mane. Kokie saldūs man yra Tavo žodžiai, saldesni mano burnai už medų. Dėl Tavo potvarkių tapau išmintingas, todėl nekenčiu jokio melo.“*

Dievo žodžio studijavimas padarė išmintingu. Apie tai daug rašoma „Patarlių knygoje“. Jaunuoliai dar neturi gyvenimiškos patirties. Kiti juos lengvai apgauna. Čia sakoma, jeigu jaunuoliai mąsto apie Dievo žodį, jeigu jo laikosi, tai jie įgaus išminties, kurią žmonės įgauna per ilgus gyvenimo metus.

Toliau skaitykime apie Jėzų. Luko 2,52 eil.: „*O Jėzus augo išmintimi, metais ir malone Dievo ir žmonių akyse*“.

2. Augo metais ir ūgiu. Mūsų jaunuoliai auga vis didesni ir didesni. Ko reikia, kad vaikai augtų? Atsakymai: „Gero maisto“, „Tinkamo poilsio“, „Sportuoti“. Kas dar svarbiau vaikams už gerą buitį, už gražius drabužius, gerą maistą? Tėvų meilė. Jei vaikas jaučiasi mylimas, tai jis visapusiškai vystysis. Dar labai svarbu vaiko psichinei būsenai yra tai, kad jis mato, jog tėvelis ir mamytė myli vienas kitą. Kada tėvai nesutaria, vaikas kaltina save. Jis galvoja: „Aš esu ta priežastis, dėl ko mano tėveliai barasi.“ Apie tai vakar buvo kalbama seminare. Kai išyra santuoka, labai traumuojami sutuoktiniai, bet vaikai traumuojami dar labiau.

Kartais tėveliai dėl ekonominių sunkumų negali parūpinti savo vaikams gražių drabužių, skanaus maisto. Jeigu jie myli Dievą, myli vienas kitą, tai gali užauginti ir skurde sveikus, blaiviai mąstančius vaikus. Neseniai skaičiau vieną knygą apie amerikiečių šeimą. Amerikiečiai lapkričio mėnesio dvidešimt ketvirtą dieną švenčia Padėkos dieną. Susirenka visa šeima. Jie kepa kalakutą ir dėkoja Dievui už viską, ką Jis davė.

Tėvai buvo neturtingi fermeriai. Jie augino medvilnę. Tėvai buvo tikintys. Kai vyriausias sūnus paaugo ir norėjo studijuoti koledže, tėvai turėjo pasiskolinti pinigų autobuso bilietui. Tėvai nupirko bilietą, įdėjo maisto ir vaiką išleido mokytis. Jis mokėsi, ten įsitvirtino, padėjo kitam broliui siekti mokslo. Kiti broliai ir sesės padėjo jaunesniems. Visi devyni vaikai baigė aukštąjį mokslą. Visi devyni turi gerus darbus. Visi devyni sukūrė sėkmingas šeimas. Po daug metų jie visi susitiko, sudėjo pinigų ir nupirko tėvams tinkamus namus. Buvo padarytas reportažas, nes suėjo penkiasdešimt metų, kai tėvai gyvena santuokoje. Iš visos Amerikos su savo šeimomis suvažiavo devyni vaikai padėkoti Dievui. Tas žurnalistas, kuris kūrė šį reportažą, sakė: „Kai man sako, kad neturtingų šeimų vaikai gyvenime nieko negali pasiekti, aš prisimenu šitą šeimą. Kada man sako, kad šeimoje svarbiausia yra gerbūvis, kad šeima yra nepatvari institucija, aš prisimenu šitą šeimą.“ Tas žurnalistas pats yra tikintis. Dievas gali palaiminti bet kokią šeimą, bet kokioje šalyje, jeigu žmonės bijo Dievo ir laikosi Jo įsakymų. Pats didžiausias džiaugsmas tėvams – lankyti savo vaikus ir anūkus, kurie dievotai gyvena.

Sportuoti yra labai svarbu ne tik jauname amžiuje, bet ir visą gyvenimą. Mano tėvelis buvo kariškis. Jis darė mankštą kiekvieną rytą. Aš armijoje mankštinausi kasdien vieną valandą, o po to dar reikėdavo bėgti šešis kilometrus. Po armijos aš nebegalėjau sustoti. Ir dabar kiekvieną rytą apsiprausiu iki pusės šaltu vandeniu ir darau mankštą. Dabar jau nebebėgiu. Ačiū Dievui, jaučiuosi dar pakankamai sveikas. Ar žinote, kad aerobiką išrado atgimęs žmogus? Jis sakė: „Jeigu kiekvieną dieną mankštinsitės 15-20 minučių, tai savo tarnavimą Dievui galėsite prailginti nuo 5 iki 15 metų.“ Labai smagu su vaikais pasiautėti vasaros stovykloje. Sportuokite, eikite pasivaikščioti. Iš Dievo malonės turiu šuniuką. Dukrai jį padovanojo. Dukra išvyko į Angliją, o su šuniuku reikia vaikščioti. Ne veltui sakoma, kad šuniuko šeimininkui tai išeina į gera - gerėja sveikata. Kai žmonos sveikata leisdavo, mes daug važinėdavome su dviračiais. Suradome mums abiems patinkantį bendrą dalyką.

Kartais tikintieji nori būti labai uolūs ir nepaiso elementarių dalykų. Teko girdėti apie vieną pastorį, kuris miegodavo penkias valandas. Jis sakė: „Reikia dar mažiau miegoti ir dar daugiau melstis.“ Kartą pas jį atvažiavo jo mokytojas. Žmona prašė profesoriaus: „Pakalbėkite su mano vyru. Jis miega tik penkias valandas. Baigia iš proto išvesti visą šeimą.“ Profesorius su tuo pastorium važiavo automobiliu ir paklausė: „Kodėl tu nerūkai?“ Jis atsakė: „Aš nerūkau, nes mano kūnas yra Šventosios Dvasios šventykla“. Tada mokytojas klausia: „Gal todėl ir miegi tik penkias valandas ir bandai iš proto išvesti visą šeimą?“ Mums reikalingas poilsis. Kada tu nepailsi, daug greičiau nesusivaldai, gali padaryti daug blogų dalykų. Vertinkite poilsį.

Kai augo mano dukra, tai pas mus bažnyčioje buvo galima vaikus kitiems tėvams paskolinti. Tuomet sutuoktiniai pabūdavo vieni. Tai labai svarbu. Vaikai tarpusavyje bendravo. Ta draugystė padėjo išlikti krikščionimis.

3. Apie Jėzų sakoma Luko 2,52, kad Jis **augo malone Dievo akyse**. Luko 2,40 sako, kad „Dievo malonė buvo su Juo.“ Kas yra malonė? Neužsitarnautas Dievo palankumas, kurį Jis mums parodo. Dievas mums parodė palankumą, kai mes nieko gero nedarėme. Jėzuje Kristuje Jis atėjo pas mus ir padarė tai, ko mes nė vienas nesame verti. Jis išpirko mūsų nuodėmes ir pasiūlė dovaną – nuodėmių atleidimą ir amžinąjį gyvenimą, bei galimybę tapti savo Tėvo šeimos nariais. Tai yra mūsų neužtarnauta malonė ir tą malonę Kristuje Jis siūlo kiekvienam žmogui. Jis turi malonę nusistatymą. Kada tu tampi įtikėjęs, kada atgailauji dėl savo nuodėmių, patiki Jėzumi, prašai, kad Jis ateitų į tavo gyvenimą kaip gyvas prisikėlęs Gelbėtojas, tai sakoma, kad tu turi augti malone.

2 Petro 3,18: „*Aukite malone ir mūsų Viešpaties ir Gelbėtojo Jėzaus Kristaus pažinimu. Jam šlovė dabar ir per amžius! Amen.*“

Dievas nori, kad tu keistumeis, kad taptum panašesnis į Kristų, kad dėl Kristaus kažką šiame gyvenime nuveiktumėt. Kas įvyksta, kai sutuoktiniai ilgai gyvena kartu? Jie supanašėja. Aš kažką kalbu, o mano žmona žino, ką aš galvoju, nes mes vis artimiau bendraujame. Ir mūsų bendravimas stiprėja. Tai yra nuostabus palaiminimas.

Atsimenate „Laiške Efeziečiams“ apaštalas Paulius norėdamas parodyti, kas turi būti santuokoje, naudojo pavyzdį, kas vyksta tarp Kristaus ir tikinčiųjų. Artimi santykiai. Kada tu trokšti artimesnio bendravimo su Dievu, kada nepasitenkini tuo, ką esi pasiekęs, pats to nepastebėdamas keitiesi. Tu panašėji į tą, su kuriuo bendrauji. Tas pats yra mūsų santykiuose su sutuoktiniu, santykiuose su Dievu. 2 Korintiečiams 3,17-18: *„Viešpats yra Dvasia. O kur Viešpaties Dvasia, ten laisvė. Mes visi, atidengtu veidu lyg veidrodyje regėdami Viešpaties šlovę, esame keičiami į tą patį atvaizdą iš šlovės į šlovę, veikiami Viešpaties, kuris yra Dvasia“*.

Veidrodis yra Dievo žodis. Mes vis labiau panašėjame į Jėzų Kristų, mes tobulėjame dvasiškai, kai artimai su Juo bendraujame. Dievas nori permainų mūsų gyvenime.

Augti malone reiškia augti atsidavimu Dievo atžvilgiu, artumu. Dievas ir taip mums palankus, bet, kada trokštame to, ko trokšta Dievas, mylime tai, ką Jis myli, trokštame daryti tai, ką Dievas ragina mus daryti, mūsų santykių su Dievu kokybė gerėja. Kartais patys to net nepastebime.

Jono 8,29: *„Mano Siuntėjas yra su manimi; Tėvas nepaliko manęs vieno, nes visuomet darau, kas Jam patinka“*.

4. Augti malone žmonių akyse.

Kaip mano santykiai su mane supančiais žmonėmis gali kokybiškai gerėti? Kaip aš galiu daugiau įgyti malonės kitų žmonių akyse? Kaip mergaitėms sekasi įgyti malonę bendraklasių akyse? Atsakymas: „Būti draugiškam.“ O juk mokykloje paaugliams ir jaunuoliams labai sunku. Klasėje yra pirma princesė, antra princesė, atstumtoji. Berniukų tarpe viskas ant jėgos pastatyta. Atsakymas: „Nebūti savanaudžiais.“ Kaip tapti sėkmingu? Ką rašo pasauliečiai? Tu duodi man, aš duodu tau. Tu duodi kažką žmonėms, jie jaučiasi tau skolingi ir stengiasi

atsilyginti. Ar moko manipuliuoti žmonėmis? Iš tikrųjų pasinaudoji žmonėmis savo gerovei pasiekti. Dievo veikimas yra priešingas: reikia kitiems tarnauti. Ir pasauliečiai pripažįsta auksinę taisyklę iš Mato 7,12: „*Tad visa, ko norite, kad jums darytų žmonės, ir jūs patys jiems darykite; nes tai Įstatymas ir Pranašai*“.

Kai Jėzus paklausė, koks yra didžiausias įsakymas, ką Jis pasakė? Mato 22,37-40: „*Jėzus jam atsakė: „Mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa savo širdimi, visa savo siela ir visu savo protu. Tai pirmasis ir didžiausias įsakymas. Antrasis – panašus į jį: „Mylėk savo artimą kaip save patį. Šiais dviem įsakymais remiasi visas Įstatymas ir Pranašai*“.

Pirmoje eilėje yra Dievas, o po to artimas. Todėl Luko 2,52 ir rašoma, kad Jėzus augo malone Dievo akyse, o po to žmonių akyse. Kai tu mylėsi visa širdimi Dievą, tai po to būsi Dievo įgalintas mylėti ir patarnauti savo artimui. Nori, kad tau padėtų, tu šiandien kitam padėk. Nori, kad kada nors tave užjaustų, užjauk kitą šiandien. Jei kažkam reikia pagalbos ir tu gali padėti, nesakyk: „Ateik rytoj.“ Duok jam šiandien. Patarlių 16,7: „*Kai žmogaus keliai patinka Viešpačiui, Jis padaro, kad ir jo priešai gyventų taikoje su juo*“.

Dievas kontroliuoja tai, ką žmonės mąsto. Patarlių 21,1: „*Karaliaus širdis Viešpaties rankoje kaip vandens srovės; Jis ją pasuka, kur nori*“.

„Mūsų prezidentės širdis yra Dievo rankose.“

Ir tau, ir man yra svarbu patikti Dievui, nepriklausomai, kaip į tai reaguos aplinkiniai. Jeigu jie nuspręs gyventi priešiška su mumis, Dievas gali pakreipti jų mintis.

Galatams 1,10: „*Ar aš ieškau žmonių palankumo, ar Dievo? Gal stengiuosi patikti žmonėms? Jei dar norėčiau patikti žmonėms, nebūčiau Kristaus tarnas*“.

„Kartais dvasiniai vadovai nori įtikti žmonėms.“

Į Kauną atvyko studijuoti keli vaikinai, kurie gyvena bendrabutyje. Jie negeria alkoholio, o kiti studentai nuo rugsėjo pirmosios kasdien geria. Jau reikia mokytis, o tie dar nė nepradėjo. Vaikinas pasakė, kad jis tiki Dievu, kad negeria alkoholio. Susilaukė pašaipų, patyčių. Jam bus labai sunku ištvirti tokioje aplinkoje.

Ir Paulius sakė, kad mes būsime persekiojami. Darbe gali tavęs nepaaukštinti, nes tu kartu negeri alkoholio. Dievas pajėgus paveikti kitus, kad jie su mumis gyventų taikiai. Apaštalas Paulius sako: „Kiek tai įmanoma, gyvenkite taikoje su visais.“

Kartais Dievas leidžia, kad tave nuskriaustų. Vilniuje vieną jauną pamokslininką smarkiai sumušė.

Man labai patinka vienas brolis iš Kėdainių bažnyčios. Jis yra paprastas darbininkas. Pasakojo, kad kažkoks stambus bendradarbis susiruošė jį primušti. Jis ėjo į rūbinę, paslydo ir susilaužė koją. Kartais Dievas ir tokiu būdu paveikia žmones.

Kaip matome iš Jėzaus pavyzdžio, Jis augo išmintimi, pažinimu, intelektu, augo ūgiu, augo malone Dievo akyse ir augo malone žmonių akyse. Rašto žinovai, su kuriais dvylikametis Jėzus kalbėjosi šventykloje, suprato, kad kalba su išmintingu jaunuoliu.

Linkiu sau ir jums: aukime.

Kauno „Gerosios Naujienos“ baptistų bažnyčios pastorius Artūras Pučkovas

2010-09-12, Marijampolė